

אחרי ביוזנטי אנו עוברים שורה של נקבות במהלך אחי
של חצי שעה בלי הפסק. הנוף כמעט שוויצרי. צוקי הרים גבוהים,
גיאיות עמקות, אך הירק אינו שופע כל כך, וגם פלגים כמעט שאינם
נראים, מלבד נחל שוטף על יד הדרך, במרחק רב מים דלוחים כמראה
חול.

בחמש וחצי באנו לקוניה. המון אנשים על הרחבה,
מספר הגון של קצינים, כל הנשים בלי צעיפים. בשש ועשרה זזנו.
בכל השטח שעברתי היום כמעט לא ראיתי כפרים וישובים. איפה
התרכיז?

כ"ג חמו
11 יולי
יום ד'

הבוקר נשתנה הנוף. נחרבה חירק. נפגשים חכופות
אדמ וכהמה. (בשש בבוקר עברנו כמדומני אח אסכי שהיר) הגבעות
עטופות עץ ושיח. במדה שמחקרבים לקושטא האדמה יוד סעובדת,
מיושבת ופוריה.

מקושטא יוצאת רכבת 4 פעמים בשבוע: ביום ב', ר', ו', ו'
בשחים וחצי אה"צ. מגיעה לברלין בבוקר בש.ה 7 38 (צואה) כעבור
65 שעה. עוברת סופיה, נ.ש. בלגור, בודפסט, שוב, כסין צ'סקי,
בוהוסין, ברסלו, פרנקפורט על אודר ברלין. עומדת בסופיה 14
רגע, בבלגור 30, בבודפסט כשלוש שעות (משש וחצי עד 9 וחמשה)

בברסלו 13 רגע. המהיר בעד קרון השנה (בלי הכרטיס) 20,46 מרק. +
70 קרון צחים, 10,63+ פנזו, 38,2+ פרנק זהב.

באתח והבי הגענו להתנח צובנג'י שעל חוף האגם הקרוי
בשם זה. האגם עמור הרים, נמשך לאורך במרחק 20-30 רגע ברכבת.
מסביב יערות עצי פרי: אגסים, חסותים, דבדבנים, ערמונים. הכל
ירק ופורה.

בעשרה אחרי שחים באנו לאיזמיר. גם היא עומדת על
חוף ים השיש. הרכבת עוברת את פני העירה. פני ההרכיות מגולות,
אך עוד תחלונות מוקפים רשתות עץ כבימים הקדמונים.
בחמש וחצי הגענו לחידר פשה. לא שאלו לפספורט.
עברתי מיד עם האניה הראשון לעבר האירופאי, ונסעתי להוט רובין.
הבעלים נשחנו, אך יש עוד כחובת אכס: רובין. עושה רושם עכשיו
כמאורה.

לסרות דברי תרכית פשטו ממני הסבלים והנהג "את העור".
בחידר פשה לקח ממני הסבל 40 גרוש תרכי ובעבר האירופאי 15. הנהג
לקח לירה, והגיע לו בודאי 10 גרוש. אך שמחתי על הסנותה.
הנני חלש. זה שלשה ימים שלמים לא בא כל אוכל לפי.
שחתי רק קפה ושוקלדה פעמים ביום. חוששני שיש לי דיזנטריה. אולם
איך שהוא אסע ביום הששי, כי פה לא אחרטא.
הרחובות לא נשחנו, אלא שאין צעיפים ופסים. במבוא
ל"טונל" כחובת: "וטנדש - תרכצ'ה קונגש". בדיוק כמו אצלנו
--:
"עברי, דבר עברית".

1940

(ברכבת החלפתי לי"ש ונחנו לי 960 גרוש חרכי, שלמתי
350 ג"ח בעד האוכל כל הימים, 100 לקונדוקטור, 20 מעבר באניה,
40 סבל, 100 אוטו, 15 סבל, 200 כובע קש).

כ"ד חשוון
12 יולי
יום ה'

לקחתי אמש מנה הגונה מלח אנגלי - והוא פעל פקולתו.
אולם עוד גם הבוקר אני חש עצמי לא בקו הבריאות. אך בכל אופן
אכע מחר.

בעל המלון שאל אם יש בידי כסף ארצישראלי להראות
לאורחים - ספרדים מקושטא. נתתי לו פונט. היהודים לא האמינו
למראה עיניהם כסף עם כחובת עברית, וכסף מסע, עובר לסוחר.
אחד התחייב מיד לנסוע לראות את הארץ.

הלכתי לחפש את הסוכנות על פי האדריסה שקבלתי ברכבת:
247 בן-גוריון ד' אינדפנדנס. שאלתי במשטרה. השומר שלה אותי לקצין.
הקצין שואל מה זאת בהרכיח. אמרתי לו שחושבני שזהו אסחכלאל.
אינו יודע, אך הוא מיעץ ללכת ישר ולשאול. החלוחי לחפש בשלטים
החרכים של הרחוב - מחברר שביי אועולו (פרה) בעצמו, הרחוב שבו
התהלכתי ובו שאלתי את המשטרה נשתנה שמו לאסחכלאל - וקצין המשטרה
אינו יודע... כנראה שלא כל השנויים נקלטים.
מה שמוזר הוא עוד יותר - שהמספר המבוקש הוא על יד
המשטרה, הבית השני ממס...